

بها نه بطحایی را کسی باور نکرد!

صفحه ۴

یکشنبه ۱۹ خرداد ۱۳۹۸ ■ ۵ شوال ۱۴۴۰ ■ ۹ ژوئن ۲۰۱۹ ■ سال یازدهم ■ شماره ۲۷۲۵ ■ صفحه ۸ ■ صفاحه ۱۰۰۰ تومان

۱۱۸۰ سال و ۲۰۶ روز گذشت

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.11 ■ No.2735 ■ Sun.Jun.09.2019 ■ ISSN:2008-2886

دُم سعودی و امارات در خارطوم

صفحه ۲

VATANEMROOZ.IR

روزنامه صبح ایران

تیتريهای امروز

«وطن امروز» واکنش اصلاح طلبان به جنایات محمدعلی نجفی در به قتل رساندن همسرش را بررسی کرد

فروپاشی مبانی اصلاحات

جنایت محمدعلی نجفی در قتل همسر دومش میترا استاد، به معنای واقعی کلمه شلیک به قلب اصلاحات بود. معاون رئیس دولت اصلاحات، شهردار اصلاحات و عضو اصلاح طلب شورای سوم شهر تهران مرتکب جنایتی بی سابقه شده و با شلیک ۵ گلوله از اسلحه‌ای که به صورت غیر قانونی در اختیار داشته، همسر دومش را به قتل رسانده است. تاثیر پذیری جریان متبوع نجفی از این فاجعه...

صفحه ۲

توافقنامه چین و روسیه برای حذف دلار نقطه عطفی در مبادلات پولی بین‌المللی به شمار می‌رود

اقتصاد جهان به دنبال نهضت ضد دلار

■ ماهاتیر محمد، نخست‌وزیر مالزی از کشورهای شرق آسیا خواسته است یک ارز بین‌المللی جدید ایجاد کنند تا در تجارت منطقه‌ای مورد استفاده قرار گیرد

صفحه ۲

نگاهی به برنامه‌های تلویزیون در ماه مبارک رمضان امسال

تلویزیون رمضان یک نوستالژی!

صفحه ۸

خبر

تظاهرات مخالفان نظام سرمایه‌داری ادامه دارد سی‌امین شبه اعتراضات در فرانسه

در ادامه تظاهرات طرفداران جنبش مردمی مخالف نظام سرمایه‌داری، هزاران نفر روز شنبه در فضایی مشتنج در شهر «مون‌پلیه» فرانسه تظاهرات کردند. همزمان پاریس نیز شاهد درگیری پلیس با معترضان بود. پلیس ضدشورش فرانسه برای متفرق کردن معترضان در پاریس با شلیک گاز اشک‌آور به آنها یورش برد. معترضان به نظام سرمایه‌داری در سی‌امین شبه اعتراضات، تظاهرات را از کتار استاد دو فرانس (استادیوم معروف پاری سن‌ژرمن - تیم کروتمند پاریس) در حومه این شهر آغاز کردند و بسیاری از حومه‌نشینان نیز این هفته به تظاهرات این جنبش پیوستند. در حالی که تظاهرات در حومه پاریس به آرامی در جریان بود، پلیس ضدشورش و نیروهای امنیتی با شلیک گاز اشک‌آور و استفاده از اسلحه فلش‌بال ضد متفرق کردن معترضان را داشتند که موفق نشدند. به گزارش رسانه‌های تصویری فرانسه، معترضان با در دست داشتن پرچم فرانسه، ضد سیاست‌های دولت فرانسه شعار سر می‌دادند. همچنین به گزارش خبرگزاری فرانسه از مون‌پلیه، این تظاهرات در پاسخ به فراخوانی ملی برای راهپیمایی برپا شد و برخی شرکت‌کنندگان در آن، از شهرهای لیون، دیزون، اردش و بوش دو رون آمده بودند. افرادی که در صفوف اول این تظاهرات بودند عکس‌های افرادی را در دست داشتند که از زمان آغاز این جنبش مردمی توسط نیروهای پلیس زخمی شده‌اند. ده‌ها نفر از این تظاهرکنندگان، لباس‌های سیاه بر تن و ماسک بر صورت داشتند. یکی از تظاهرکنندگان گفت: «ما حتی فرصت نکردیم راهپیمایی کنیم؛ خیلی زود، گاز اشک‌آور شلیک شد و از راهپیمایی ما جلوگیری کردند». شهر مون‌پلیه از زمان آغاز جنبش مردمی مخالف نظام سرمایه‌داری، پایگاهی محکم برای طرفداران این جنبش به حساب می‌آید اما تظاهرات در آن اغلب بعدازظهرها یا شب‌هنگام برگزار می‌شود. ده‌ها نفر در جریان تظاهرات سی‌امین شبه اعتراضات در فرانسه دستگیر و تعدادی نیز زخمی شدند.

سیدمحمد حسینی: تنها دقایقی پس از اینکه محمدعلی نجفی خود را به آگاهی معرفی و به قتل همسرش اعتراف کرد، برخی طیف‌های اصلاح طلب همفکران‌شان در شورای شهر را شامت کردند که اگر در نحوه انتخاب شهردار تهران، مسائل سیاسی را در اولویت قرار نمی‌دادند، نه نجفی شهردار می‌شد و نه جنایت او برای اصلاح طلبان به مثابه یک چاه ویل می‌شد. درباره رفتارهای سیاسی شورای شهر پنجم و تبعات این سیاسی کاری بر کاهش خدمات‌رسانی به مردم، با مهندس «مهدی چمران»، چهره آشنای مدیریت شهری در پایتخت گفت‌وگو کردیم.

■ آقای مهندس! اخیرا انتقادات زیادی نسبت به رفتارها و انتخاب‌های سیاسی در شورای شهر پنجم مطرح شده است. کما اینکه الان این انتقادات به درون جریان اصلاحات هم کشیده شده و برخی اصلاح طلبان هم از رفتار سیاسی شورای پنجم شهر انتقاد کرده‌اند. به نظر شما تبعات این رفتارهای سیاسی بر حوزه مدیریت شهری و آثار آن بر خدمات‌رسانی به شهروندان چیست؟

اصلا سیاسی شدن شهن یک سم مهلک برای همه شوراهاست. درست است که اعضای شورا ممکن است افراد سیاسی باشند و هر کدام دیدگاه‌های سیاسی خودشان را دارند، در این بحث و شکی نیست ولی شورا را نباید سیاسی کنند. شورای شهر و شهرداری یک جایگاه تخصصی است. وقتی خواهند آن را سیاسی کنند قاعدتا همه رفتارهای آن شورا سیاسی خواهد شد؛ تمام تصمیمات سیاسی خواهد شد و اینطور شورا آسیب و ضربه خواهد دید، همانطور که ما الان در شورای شهر تهران شاهدیم و مسائل تبلیغی و سیاسی است. حرکتی که زیننده شهر باشد کمتر می‌بینیم و تصمیماتی که قبلا شاهد آن بودیم، الان کمتر از ۱۰ درصد آن هم صورت نمی‌گیرد.

■ می‌فرمایید یک‌دهم خدماتی که در دوره قبل به مردم ارائه می‌شد در دوره جدید ارائه نمی‌شود؟

بله! البته منظورم عملیات عمرانی است. درباره تبعات رفتارهای سیاسی در شورای شهر فعلی صحبت می‌کردیم.

ببینید! الان حتی نامگذاری‌های معابر هم سیاسی شده است. بلاء عده‌ای سیاسی در جامعه هستند که از هنجارشکنی‌ها و این نامگذاری‌های سیاسی استقبال می‌کنند اما شهرداری یک نهاد عمومی است و در رفتارهای شورای شهر باید مطالبات عموم جامعه در نظر گرفته شود. ببینید! الان این همه تبلیغ می‌کنند و مانور می‌دهند که ما چند مورد نامگذاری انجام دادیم! این مهم‌ترین کاری بوده که این شورا انجام داده است. مسائل و مشکلات مهمی وجود دارد که عملا رها شده است، مثل ماجرای مالیات بر ارزش افزوده که معلوم نیست چه بلایی بر سر این موضوع آمده یا خواهد آمد. مردم قضاوت خواهند کرد که فعالیت کدام دوره شورای شهر بیشتر بوده و در کدام دوره اعضای شورای شهر با دلسوزی کار می‌کردند و تصمیم می‌گرفتند. به طور کلی وضعیت فعلی به خاطر این است که این آقایان محو عملیات سیاسی شده‌اند و به کارهای اصلی نمی‌رسند.

■ جالب است که در ذهن مردم این رفتارها با رفتارهای شورای اول شهر تهران مشابه تلقی می‌شود و ظاهرا این رویه ثابت این جریان سیاسی است که حتی اگر بر مسند تصمیم‌گیری برای امور و خدمات شهری هم قرار می‌گیرد، باز هم مسائل سیاسی را در اولویت قرار می‌دهد.

خب، به نظر می‌رسد که اینها بیشتر برداشت‌های سیاسی و کارهای تبلیغاتی را دنبال می‌کنند تا مباحث تخصصی. ما در تمام دوره‌های شورای شهر قطعاً به این میزان کار تبلیغاتی، فضا سازی و کارهای ژورنالیستی و مانور در صداوسیما نداشتیم. خاطرهم هست در دوره گذشته از رفتارهای تبلیغاتی پرهیز می‌شد. حتی بازدیدها هم عموماً (البته نه همیشه) به دور از چشم خبرنگارها انجام می‌شد. چیز بازدیدهای روتین از مترو و طرح‌های بزرگ و پرتعداد عمرانی، ما هر هفته بازدید از محلات داشتیم ولی اعضای شورا آن زمان عموماً تمایلی برای مانور دادن روی این مسائل نداشتند.

■ آقای مهندس چمران! شما یک چهره مردمی هستید. قضاوت مردم تهران درباره سیاسی کاری‌های انجام‌شده در شورای شهر فعلی

را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

حالا نمی‌دانم جایش هست این را بگویم یا نه اما تقریباً هر کسی که درباره این موضوع با من صحبت می‌کند، می‌گوید «کی به شورا بازمی‌گردید؟» من هم عموماً به آنها می‌گویم دیگر قرار نیست و لازم نیست ما بازگردیم و بهتر است دوستان جوان‌مان به میدان بیایند. جالب است که برخی هم به خیال اینکه من هنوز در شورای شهر هستم با عصبانیت و اعتراض مسائلی را در انتقاد از اقدامات مدیریت شهری مطرح می‌کنند. مثلاً در همین نماز جمعه فردی به‌خاطر همین ماجرای نامگذاری‌ها بشدت بر من می‌تاخت و می‌گفت چرا اسم این فرد را گذاشتید. یا مثلاً در ۲ سال گذشته برخی به خیال اینکه من عضو شورای شهر هستم از وضع برخی پرونده‌ها ناراضی بودند. برخی نیز به نداشتن اختیار شهرداران مناطق اعتراض می‌کردند. انتقاد از مشکلات مدیریت شهری بسیار زیاد است. عده‌ای هم به من نامه می‌دهند که من هم نامه‌ها را برای رئیس شورای فعلی می‌فرستم.

■ آقای مهندس! بالاخره تعدادی از اعضای شورا در هر دوره‌ای افراد سیاسی هستند. شما در دوره‌های دوم، سوم و چهارم از چه طریقی و با چه اهرمی مانع سیاسی شدن شورا و در اولویت قرار گرفتن مسائل سیاسی می‌شدید؟

در شورای دوم ما حتی سعی می‌کردیم مسائل سیاسی از تریبون شورا مطرح نشود. در شورای سوم که شورای شهر دو طیفی بود. در شورای چهارم این دو طیفی بودن لغزنده هم شد. در این ۲ دوره دوستانی بودند که مسائل سیاسی را مطرح می‌کردند ولی من از هر ۲ طیف خواهش و تمنا می‌کردم درباره مسائلی که به شهرداری و شورا ارتباط مستقیمی ندارد، از تریبون شورا استفاده نکنند و اگر این کار را می‌کردند تذکر می‌دادم و اصرار می‌کردم که این اقدام در شورای شهر تکرار نشود. خودتان هم دیدید در دوره‌های سوم و چهارم که شورای شهر تهران بین ۲ جریان تقسیم شده بود، عموماً جلسات با آرامش برگزار می‌شد.

■ آقای چمران! مردم تهران در دوره‌های ۱۲ ساله شاهد یک مدیریت فعال در شهرداری بودند و هر

روز و هر هفته و هر ماه طرح‌های بزرگ فرهنگی و عمرانی مختلف در شهر افتتاح می‌شد، به طوری که به قول خود مردم که این روزها مطرح می‌کنند، تهران تبدیل به یک کارگاه سازندگی شده بود. الان به نظر شما رفتارها و تصمیمات سیاسی شورای شهر تا چه اندازه روی مدیریت شهری و فعالیت‌های شهرداری تأثیر گذاشته است؟

خدمت شما عرض کردم؛ من عملیات عمرانی چشمگیری ندیدم انجام شود. یک متر تونل در مترو حفر نشد. مثلاً درباره اقداماتی که در خطوط ۶ و ۷ انجام شده بود، خط ۷ که تمام شده بود، خط ۶ هم ۹۲ درصد به اتمام رسیده بود. هنوز این دو خط پیگیری نشده است. حالا وعده داده‌اند که تا پایان سال انجام می‌شود. یا مثلاً در پروژه امتداد بزرگراه یادگار امام که از خیابان جی می‌گذرد و به بزرگراه فتح می‌رسد، اصلاً کارگاه این مسیر را جمع کردند. یعنی در این محل باید پل احداث می‌شد تا بزرگراه یادگار امام به فتح متصل می‌شد و از آنجا به مسیر ساوه و از آن محور به صورت مستقیم به اتوبان خلیج‌فارس و جاده تهران-قم می‌رسید. اینها پروژه‌های بزرگی است که در کاهش ترافیک تهران بسنایر موثر است. پروژه‌های عمرانی دیگری هم هست که باقی‌مانده و هنوز تکمیل نشده است. بویژه درباره مترو (در زمان خود آقای محسن هاشمی) برنامه‌ریزی کرده بودیم بعد از اینکه خطوط داخل تهران به پایان رسید ۴ خط را به صورت اکسپرس احداث کنیم. خطوط داخلی متروی تهران پیش‌بینی و طراحی اوایل انقلاب است و این طراحی برای زمانی است که جمعیت تهران کمتر از نصف جمعیت فعلی بود. آن زمان جمعیت تهران ۶ میلیون نفر بود، بنا بر این ما باید مترو را گسترش می‌دادیم و باید این کار را انجام دهیم. حتی مجلس شورای اسلامی تصویب کرده است که ۳۰ درصد حمل‌ونقل عمومی در تهران باید از طریق مترو انجام شود. الان ۱۰ درصد حمل‌ونقل هم از طریق مترو انجام نمی‌شود. با اینکه الان روزانه نزدیک ۳ میلیون سفر با مترو انجام می‌شود اما تا رسیدن به ۳۰ درصد میزان کل سفرهای داخلی تهران فاصله زیادی مانده است. شما ببینید در این مدت یک

دستگاه اتوبوس به ناوگان حمل‌ونقل تهران اضافه نشده است. اتوبوس‌ها همه در حال فرسایش است. بیشتر این اتوبوس‌ها به سن فرسودگی رسیده است، حتی اتوبوس‌های دو کابینی که قبلاً خود ما در شهرداری مستقیماً خریداری و بدون کمک دولت، هزینه گمرک آن را نیز پرداخت کرده بودیم.

■ گویا الان به دنبال وارد کردن اتوبوس‌های دست دوم هستند.

به عقیده من این کار اشتباه محض است. این همه کارخاجات داخلی داریم که اتوبوس مشابه تولید می‌کنند؛ چرا برویم دست دوم خارجی وارد کنیم؟ اگر در زمان ما وارد شد، هم به‌واسطه ضرورت زمانی و فرصت فاینانس بود، هم اینکه آن اتوبوس‌ها به دلیل اینکه حجم بیشتری از مسافر را جابه‌جا می‌کرد، مشابه داخلی نداشتند. ضمن اینکه ما اتوبوس جدید و نو وارد کردیم. در دوره‌های ۷ هزار دستگاه اتوبوس داشتیم اما الان زیر ۶ هزار دستگاه اتوبوس در سطح شهر داریم. این در حالی است که جمعیت بیشتر شده و اقبال عمومی به وسایط نقلیه عمومی هم افزایش یافته است. من چند وقت قبل در یکی از ایستگاه‌های مترو از سیل جمعیتی که به شکل بسیار متراکمی در واگن‌ها خودشان را جا داده بودند، عکس گرفتم. خب، واگن خریداری کنید تا مردم اینطور به در دسر نیفتند. توسعه خطوط ریلی واقعا کمک بزرگی به کاهش ترافیک می‌کند. این مسیرهای دوچرخه‌سواری که درست کردند نیز من تا حالا ندیده‌ام کسی در این مسیرها با دوچرخه تردد کند، جز بعضی اوقات شب که برخی دخترها برای تفریح می‌آیند و از این مسیرها استفاده می‌کنند. خب! اینها که برای کاهش ترافیک کارگشا نیست. حداکثر کارگشایی دوچرخه برای ترافیک در طرح جامع ترافیک تهران ۲ درصد پیش‌بینی شده است. این در حالی است که در همین طرح، سهم مترو برای کاهش ترافیک تهران ۳۰ درصد است.

ادامه در صفحه ۲

آقایان محو عملیات سیاسی شده‌اند

